

No és cap visió, sinó una veritat com un campanar. He vist el cos del pare Joan de la Creu tal com es guarda al seu sepulcre del nostre convent de Segòvia. Era el 10 d'abril de 1992. Fa, doncs, pocs dies.

Els nostres superiors, d'acord amb la postuladòria, van creure oportú demanar a la Congregació per als sants i al bisbe diocesà examinar l'estat del cos del nostre pare sant Joan de la Creu per a estudiar la possibilitat d'una millor conservació científica i alhora per a un coneixement anatòmic més acurat. El pare general va tenir la delicadesa d'invitar a l'acte els provincials de la Conferència Ibèrica i religiosos de l'orde "especialistes" en sant Joan de la Creu, com Federico Ruiz, Eulogio Pacho, José Vicente, Tomás Álvarez... Servidor hi vaig ser perquè el provincial –generosament– em va cedir el seu lloc. Gràcies!

L'esdeveniment es va desenvolupar en una gran intimitat, tot i que a l'hora de començar hi havia més gent del que jo em pensava.

Primer el general i alguns de nosaltres vam concelebrar l'eucaristia conventual a la mateixa capella del sant. Missa de fèria quaresmal, però amb l'oració "afegida" de sant Joan de la Creu.

Després, a les onze del matí, va iniciar-se l'acte davant el sepulcre amb tot un "ritual" previst pel P. Simeón de la Sda. Família, postulant general: salutació-sentit del que s'anava a fer pel P. General, síntesi del decret oficial de la congregació de Roma llegit pel vicari general de la diòcesi de Segòvia, juraments de "fidelitat a la missió" encomanada als dos metges vinguts de Roma i als treballadors encarregats d'obrir el sepulcre. I mans a l'obra... I ulls plens de curiositat per saber el que hi havia... La llosa del sepulcre es va anar apartant, no pels àngels, sinó pels bons paletes de Segòvia, i a la fi... l'urna-caixa vermella tal com l'havia deixada el P. Anastasi, ara cardenal Ballestrero, quan era general l'any 1955, última vegada que fou oberta.

A peu de terra quatre religiosos amb albes preparats per a dur processionalment les relíquies fins a la sagristia de l'església, on es va obrir l'urna i es va mostrar l'estat del cos del sant a tots els fidels reunits. Aquí és on vaig anar estirant el cordill amb què el P. Anastasi, l'esmentat any 1955, havia lligat i precintat la caixa. I tant vaig tibar que em va seguir quasi tot, amb l'excusa de les nostres monges contemplatives de la província. I de fet l'he donat al monestir de Terrassa. Crec que està en bones mans, oi?

L'estat en què es troba el cos es pot veure mirant les fotografies que vaig treure. El més significatiu és el crani quasi sencer. També hi queda gran part de l'espina dorsal. La resta és carn fins a les cames, més aviat polsificada, i a mica que es toca es desfà. Els metges van dir que si no es feia ara aquest tractament científic hi hauria hagut només cos fins d'aquí a sis anys.

* [Publicat a *Suplement. Butlletí informatiu. Carmelites Descalços de Catalunya i Balears*, 18 (maig 1992), pp. 6-7.]

Les relíquies restaran fora del sepulcre uns tres mesos, temps necessari per a la cura prevista, i després tornaran a la capella i sepulcre del convent de Segòvia.

He vist sant Joan de la Creu, i n'estic content, com a amic de documents històrics i fets del passat.... però hom el té més "present i viu" en qualsevol del seus escrits.